

Драган Хамовић

УДЕС

ПЉАКИН ШАНАЦ

Тај простор где смо ваздух куснули
Све обдари – па неке закине...
Парк место шанца, биста Курсули
Наспрам ливене главе Пљакине.

Доле је пијац. Призор одаје
Тријумф плодова – сцена масивна.
Свет у зениту купопродаје
И борба која живот заснива.

Додам хиљаду лаких корака,
Минем бронзаног српског ратника
До Господар-Васиног конака:
Здања напукла, лоша статика.

Повесну вреву Ибар обиђе,
Сморен, у Морави равнодушан:
Остајте мирни, све нас побиће
Кад отпор буде опет покушан.

Устанке дижем и без повода,
Ја, влат згажена земље полегле,
Усправим се, неславни војвода,
Посут ранама што су болеле.

УДЕС

1) *Seat Cordoba*

Блажен да је дан кад седох у *Seat Cordoba*,
Који ме крилат возио, ево неко доба...
И аутопут тројних трака, дуплих ограда,
Којим царски пројездих из правца Београда...

Блажено преподне и сунце изнад Качера
Кроз стакла што омами – те ме дремеж начела...
Триблажен коловоз, начас без других аута,
Када ми свест будна у сан преварни залута,

Блажен да је тај часак, пар секундица худих,
За којих заспах, па се у лупњави пробудих...
Блажени Сеат растројен, смрскан и безличан,

Металик лепота – не умем да је препричам –
И шкољка што сачува главу пуну питања,
Без огреботина, лома, крволиптања.

2) *Тројари светиима за 18. март, по новом календару и по саобраћајном удесу (Конон Исавријски, Конон Баштован, Исихије Посник, Марко Подвижник)*

Кононе Исавријски, кога и демони служе,
Сине архангелски, измучен, крвав и збоден,
Хвала Ти што не даде да разлупан глупо одем,
Него си приуштио да грешан трајем дуже.

И Конон незлобиви, тај баштован Исусов,
(Приковани глежњеви, колима земљом вучен...)
Поможе да се испод гужве лима извучем
И свет даље богатим недостојним присуством.

Посниче пресит свега, одважни Исихије,
Што храм градиш на гори од приказа демонских,
Ти руку пружи, бездан са ивице премостих
И даље у домену моје старе стихије.

Марко подвижнице, златни ђаче Златоустов,
Који измоли милост чак за штене хијене,
Тачну меру Логоса Ти преручи на мене,
Уз мени скривен разлог или претходни услов.

(18–19. март 2023)

29. ОКТОБРА 2022.

У светлуцаву суботу двадесет деветог октобра,
Нечији кажипрст ме куцка, чврстину робе да опроба,
Парковски тепих пуцкета (о лисје, прелепо свело си!)
Сутра ми првенац стиче тачну нумеру зрелости.
Мој син већ разазнаје функцију граничној нумери,
Заузда тмине и стихије, према циљу их усмери...

Са бежанијске заравни, по реченом данку ведроме
Примам и развејавам прастаре карпатске ветрове,
Думам у ритму корака, оседео, надаље незрео,
Као да сам, у свом телу, некога другог пресрео...
А Лазар мој уцртава почетну тачку у премоћи,
У људе се уписује... Још само да све то преноћи.